

[Sundbo.]

almindelig Valgret. Naar man tilmed tager de allerfattigste, vil man se, at der i Kriseaar som disse altid vil være en hel Del arbejdsløse, en hel Del Familier, der er ramt af Sygdom, og som derfor ikke kan bevare Valgretten; skærer man dem fra, kan der ikke blive almindelig Valgret.

Den almindelige Valgret er naturligvis, at alle har Valgret, eller hvis man vil sætte en Skattebestemmelse, saa alle, der har betalt Skat, uanset, om det er lidt eller meget. Det kan ikke være Meningen, at man skal opstille Snurrepiberier, som det ærede Medlem gjorde, at Folk skulde have Valgret, eftersom de havde mange eller faa Børn. Saadan noget har jeg aldrig opstillet. Men hvis det endelig skulde være, saa var det dog bedre, end hvis Retten skulde afhænge af, om Folk havde flere Penge; det maatte hellere rette sig efter, om de havde flere eller færre Børn, idet de i saa Fald kunde antages at have mere Interesse i Kommunens Styrelse. Det ærede Medlem vil have, det skulde rette sig efter Pengene, men det synes jeg ubetinget er ringere, end hvis man indrettede det efter, hvor mange Børn de havde, uden at jeg i øvrigt skal paatage mig at forsvare dette Standpunkt.

Forholdet er dette, at 7 Fjerdingaars Skat vil berøve mange deres Valgret, ogsaa uanset, om de hører til dem, der skal have eftergivet Skat eller ej. Men Forslaget er jo netop stillet, fordi man ganske simpelt vil afskære Folk fra Valgretten, ellers var der ingen Grund til at stille Forslaget, ellers kunde man lige saa godt blive ved Kalenderaarets Skat, som det nu har været i de 4 Aar, der er gaaet siden 1924.

Saa siger det ærede Medlem, at de Konservative gerne vil have andre Regler for Skatteeftergivelse. Det tror jeg gerne. Efter at Landstingsmand Piper har stillet Forslaget, er det nødvendigt, at det ærede Medlem i alt Fald søger at stive det af saa meget som muligt. Men det ærede Medlem gav ingen Grunde for, at det skulde være nødvendigt at faa en Ændring. Der har ikke hverken i Borgerrepræsentationen, hvor de Konservative endnu har en passende eller upassende Repræsentation, ligesom man nu vil mene, eller i Skatteraadet, hvor de ogsaa er repræsenteret, været en eneste Klage over, at Eftergivelserne har været urimelige, for at bruge et Udtryk af den højtærede Minister. Det er altsaa ganske paa bar Bund, naar det ærede Medlem vil paastaa, at det har været nødvendigt at faa nogen Ændring i Valgloven. Landstingsmand Piper nævnte til syvende og sidst, da han skulde gøre

Rede for Mel og Gryn, ikke det mindste om, at der ved Valget i 1925 havde været nogen som helst Ulempe med Hensyn til Skatteeftergivelserne. Det ærede Medlem faldt tilbage paa det foregaaende Valg i 1921, da han ikke kunde redde Valget i 1925. Der foreligger ikke, i alt Fald ikke offentligt, nogen Klage over disse Forhold. Jeg ved, at i Skatteraadet her i København har hverken Mindretallet eller andre klaget over de Eftergivelser, der er foretaget.

Den højtærede Minister udtalte, at før 1924 var der nogle, der havde ønsket, at Opholdsbestemmelsen skulde være kortere, men Skattebetingsen skulde fastholdes med de 7 Fjerdingaar. Jeg ved ikke, hvem der har ønsket det. Men den højtærede Minister fastholdt det ikke, han gik med til, at man skulde regne med Kalenderaaret baade med Hensyn til Skattebetingsen og med Hensyn til Opholdet. Det blev bifaldet den Gang, det fandt man rimeligt ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Partis Side.

Nu siger den højtærede Minister, at der er organisationsmæssig Tilsidesættelse af Skattebestemmelsen. Jeg ved ikke, hvor den kommer fra. Her i København foretages Skatteeftergivelse af Skatteraadet, ikke af Rodemestrene, som den højtærede Minister talte om, det maa ligge langt tilbage i Historien. Men siden 1924 er Skatteeftergivelserne i København foretaget af Skatteraadet, netop ikke af Rodemestrene eller andre. Og i Skatteraadet er de Konservative repræsenterede lige saa godt som Socialdemokraterne, og dersom der havde været nogen Grund til Klage, maatte Klagerne være fremkommet dér. Jeg ved bestemt, at de Eftergivelser, der er forekommet, har man været enig om i Skatteraadet, og der er derfor ingen Grund til at tro, at der skulde være noget forkert i den Sag.

Den højtærede Minister siger, at der kunde ikke være nogen Grund til at klage over de syv Kvartaler, hvis man ikke vilde finde, at de ældre Restancer ikke skulde være betalt. Nej, de ældre Restancer, de, der ligger forud for den Tid, der regnes med i Valgretsbetingsen, skal naturligvis ikke være betalt, og det vil jo være lettere at nøjes med Betalingen af fire Kvartalers Skat, end det er at skulle betale for syv Kvartaler. Det er lige ud ad Landevejen, og det forekommer mig derfor, at der ikke kan gives nogen som helst anden Forklaring for Ministerens Forslag end netop dette, at man vil berøve de fattigste Valgretten, saa vidt det er muligt.